

A beadványt az ügyfél személyesen hozta be.

Hungary

IV 778-0/2016

Készült: 2016 APR 18.

T. 3x6 + 12 MH

Magyarország Alkotmánybírósága
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

KECSKEMÉTI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI
BÍRÓSÁG

Érk.: 2016 APR. 04

Példány: 3 Mell.: 3 x 6 db

Az Ügyirat
száma: 4K. 27.400/2014. /16.

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
6000 Kecskemét
Rákóczi út 17-19.
mint elsőfokú bíróság útján

Tárgy: alkotmányjogi panasz indítvány

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, a [redacted] Zrt. (székhelye: [redacted])
[redacted] cégjegyzékszám: [redacted]; adószáma: [redacted] a
továbbiakban: "Indítványozó"), 1. sz. mellékletként csatolt meghatalmazással igazolt
jogi képviselője, a [redacted] Ügyvédi
Iroda (székhelye: [redacted]) útján, a törvényi határidőn belül,
az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontján alapuló alkotmánybíróági
hatáskör és az Alkotmánybíróaságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban:
"Abtv.") 27.§-án alapuló indítványozói jogosultság alapján, az alábbi

alkotmányjogi panasz

indítványt

terjeszti elő:

Kérjük a t. Alkotmánybíróaságot, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által 2015.
december 15-én Kfv.III.37.633/2015/5. szám alatt hozott, az Indítványozó részére
2016. február 4-én kézbesített ítélet (a továbbiakban: "Ítélet") Alaptörvény-
ellenességét megállapítani és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján az Ítéletet
megsemmisíteni és amennyiben arra a t. Alkotmánybíróaság lehetőséget lát az Abtv.
43. § (4) bekezdése alapján az Ítélettel felülvizsgálat bíróasági és/vagy hatósági
döntéseket is megsemmisíteni szíveskedjék az Indítványozó alábbiakban kifejtett
Alaptörvényben biztosított alapjogainak az Ítélet általi sérelme miatt.

Indokolás

I. A megsemmisíteni kért bírói döntés

Az Indítványozó jelen alkotmányjogi panasz indítványában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által a 2015. december 15-én Kfv.III.37.633/2015/5. szám alatt hozott és az Indítványozó részére 2016. február 4-én kézbesített Ítélet Alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kéri a t. Alkotmánybíróságtól. Az Ítéletet 3. sz. mellékletként csatoljuk.

Amennyiben arra a t. Alkotmánybíróság lehetőséget lát, kérjük, hogy az Ítélet által felülvizsgált, a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. április 16-án kelt 4.K.27.400/2014/9. sz. ítéletét ("**Bíróági Döntés**") és azt megelőző, a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal 04.4/450-2/2012., 04.4/451-2/2012. és 04.4/452-2/2012., valamint 04.4/450-5/2012., 04.4/451-5/2012. és 04.4/452-5/2012. sz. határozatait ("**Másodfokú hatósági Döntések**") és a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal IG-001/01674-1/2012., IG-001/01724-1/2012 és IG-001/01719-1/2012. sz. határozatait ("**Elsőfokú Hatósági Döntések**") is megsemmisíteni szíveskedjék.

II. Az Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogai, amelyeket az Ítélet sért

Az Indítványozó az Ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és az Ítélet megsemmisítését az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jogának, valamint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiságból fakadó jogbiztonság követelményének és az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében biztosított törvény előtti egyenlőség elvének sérelme miatt.

III. Az Indítványozó közvetlen érintettsége

1. Az Indítványozót megillető Alaptörvényben biztosított tulajdonjogi védelem

Az Indítványozó az Elsőfokú Hatósági Döntések által érintett ingatlanokon gázkutakhoz tervezett bekötővezetéseket ("**Vezetékek**") létesített. A Vezetékek létesítését megelőzően az Indítványozó a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény ("**Bt.**") 38. § (3) bekezdése alapján szolgalmi jog alapítását kezdeményezte az ingatlanok igénybevétele érdekében.

A GET 90. § alapján az idegen ingatlan tulajdon- és használati jogának korlátozására a Bt. rendelkezéseit kell alkalmazni. A Bt. 38. § (3) bekezdése szerint "*Az ingatlan rendeltetésszerű használatát akadályozó bányászati létesítmény, szénhidrogén-szállítóvezeték és egyéb gáz- és gáztermékvezeték üzemelésének - beleértve az üzemelés megszüntetésével járó tevékenységet is - időtartamára a bányavállalkozó és az egyéb gáz- és gáztermékvezeték*

üzemeltető [...] szolgalmi jog alapítását igényelheti. [...]", amely tartalmában a Bt. 38. § (1) bekezdése szerint tūrési kötelezettséget ró az ingatlan tulajdonosára (kezelőjére, használójára), míg az (5) bekezdés alapján a szolgalom jogosultja jogosult a tevékenység végzéséhez szükséges mértékben az ingatlan igénybevételére.

A polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény ("Ptk.") XIII. fejezete (A használati jogok) szabályozza a korlátolt dologi jogokat, amelyek a tulajdonjog valamely szelvényjogának a korlátozását jelentik. A korlátolt dologi jogok egyike a Ptk. 171. § (1) bekezdésében nevesített közérdekű szolgalom és közérdekű használati jog.

A Ptk. 171. § (1) és (2) bekezdése értelmében *"Az ingatlanra közérdekből a külön jogszabályban feljogosított szervek javára - államigazgatási szerv határozatával - szolgalmat vagy más használati jogot lehet alapítani. [...] A használati jog alapításának eseteit [...] külön jogszabály állapítja meg."* Jelen esetben a Ptk. 171. § (2) bekezdése alkalmazásában külön jogszabálynak a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény ("GET") minősül, amely az Indítványozóra, mint földgáztárolói működési engedélyesre irányadó jogi rezsimet tartalmazza.

Megállapítható tehát, hogy a GET 90. §-a folytán alkalmazandó Bt.-ben szabályozott szolgalom a Ptk. 171. § (1) bekezdésében foglalt közérdekű szolgalomnak minősül. A Felperes, mint földgáztárolói működési engedélyes pedig olyan jogszabályban feljogosított szervezet, amely külön jogszabályban meghatározott módon közérdekű szolgalom alapján jogosult az Ingatlan igénybevételére ("**Bányaszolgalmi Jog**").

A kialakult alkotmánybíróági gyakorlat értelmében a korlátolt dologi jogok alapjogi védelemben részesülnek. A 17/1992. (III. 30.) AB határozat elvi éllel mutatott rá, hogy *"A vagyoni jogok alkotmányos védelme az Alkotmánynak a tulajdonjogot oltalmazó rendelkezéseiből [Alkotmány 9. § (1) bekezdés, 13. § (1) bekezdés] következik. [...] Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése nemcsak tulajdonjog, hanem az azzal összefüggő minden vagyoni jog biztosítására vonatkozik. Az Alkotmány 9. § (1) bekezdése ezért a tulajdonvédelem körében az egyéb vagyoni jogok védelmét is biztosítja. [...] Az Alkotmánybíróság ezzel is összhangban az Alkotmány tulajdonvédelemmel kapcsolatos rendelkezéseit olyan alapjognak tekinti, amelyet mind az Alkotmánybíróság, mind a bíróságok az egyéb dologi jellegű vagyoni jogok védelmére is alkalmazhatnak. [...] A használat joga korlátolt és idegen dologbeli jog, amely a tulajdonostól nyert abszolút (dologi) hatályú és önálló léttel bíró jogosultság anélkül, hogy ez az önállóság érintené a tulajdonjoghoz való kapcsolódását. A használat joga tehát a tulajdonjog önállósult részjogosítványa, amely tartalmát tekintve a tulajdonjog olyan "szelvényjoga", amelynek vagyoni értéke van."*

A tulajdonvédelemnek tehát akkor van helye, ha a (i) szóban forgó jog vagyoni értékű jog, (ii) a jogosultság tárgya kellően meghatározott, és (iii) maga a jog kellően megszilárdult, tényleges szabályok által elismert módon létezik.¹

Tekintettel arra, hogy az Indítványozó Bányászolgalmi Joga korlátolt dologi jog, amely a jogvédelemhez szükséges feltételeket kimeríti, valamint hogy az Alkotmány 13. § (1) bekezdése és az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése tartalmilag azonosítható, ezért az Indítványozót a Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdése alapján alapjogi védelem illeti meg a Bányászolgalmi Joga vonatkozásában, amelynek sérelme esetén alaptörvény-ellenesség áll fenn.

2. A pertörténet összefoglalása

a. Közigazgatási hatósági eljárás

A Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Erdészeti Igazgatóság mint elsőfokú hatóság az Elsőfokú Hatósági Döntésekben kötelezte az Indítványozót, hogy az Ingatlanon a Vezetékek kialakítása miatt igénybe vett területen az erdő eredeti állapotát állítsa helyre 2012. május 31. napjáig. A határozatok indoklása szerint a felsorolt erdőterületeken az erdő rendeltetésszerű használatának akadályoztatására meghatározott határidő letelt, azonban az Indítványozó nem kérelmezte az erdő igénybevételének meghosszabbítását, vagy véglegesítését, ugyanakkor az igénybevétel a határozathozatal napjáig fennállt. Ebből következően az Indítványozó engedély nélküli igénybevételt folytatott a rendeltetésszerű használat akadályozására engedélyezett határidő leteltétől kezdődően. A helyreállítási kötelezettséget az elsőfokú hatóság kizárólag az Etv. 85. § (1) bekezdésének értelmezése alapján írta elő. Az Erdészeti Igazgatóság a GET és a Bt. rendelkezéseit és az Indítványozó Bányászolgalmi Jogát figyelmen kívül hagyta.

Az Indítványozó fellebbezése alapján másodfokú hatóságként eljáró Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Erdészeti Igazgatósága a Másodfokú Hatósági Döntésekben az Elsőfokú Hatósági Döntéseket helyben hagyta, az indoklásában megerősítve az elsőfokú hatóság jogi indokait.

b. Bírósági felülvizsgálat

Az Indítványozó a másodfokú határozat bírósági felülvizsgálata iránt pert indított a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt kérve a Másodfokú Hatósági Döntések hatályon kívül helyezését az Elsőfokú Hatósági Döntésekre is kiterjedően. A Bírósági Ítélet indoklásában a bíróság kifejtette, hogy az erdő igénybe vevője függetlenül attól, hogy az Ingatlanon

¹ Halmai Gábor-Tóth Gábor [szerk.]: Emberi Jogok, Osiris Kiadó, Budapest, 2003, 649. o.

milyen jellegű tevékenységet kíván folytatni, a tevékenységével összefüggő hatósági engedélyek, szakhatósági hozzájárulások beszerzése mellett, azoktól függetlenül köteles az Etv.-ben meghatározott engedélyeket beszerezni. A bíróság a közigazgatási hatóságokkal egyetemben nem vizsgálta meg az Indítványozó Bányászolgalmi Joga fennálltát és annak tartalmát, ekként pedig a GET és Bt. rendelkezéseit.

c. Felülvizsgálati eljárás

Az Indítványozó a Bírósági Ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához. A felülvizsgálati kérelmet 5. sz. mellékletként csatoljuk.

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a jelen alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítvány tárgyát képező Ítéletében a Bírósági Ítéletet hatályában fenntartotta. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy "[...] *a perben felülvizsgált közigazgatási eljárás egy hivatalból indult, erdészeti hatósági eljárás volt, így ezen eljárásra sem a Bt., sem a Get. szabályai - megelőzve az Evt. és az Evt. Vhr. előírásait - nem voltak alkalmazhatók. [...] az erdészeti hatóságnak nincs eljárási kötelezettsége hivatalból arra nézve, hogy vizsgálja, az erdészeti hatóság által engedélyezett rendeltetésszerű használat akadályozása ténylegesen megvalósult-e, milyen mértékben, arra mely jogszabályi rendelkezések vonatkoznak, és melyik hatóság hatáskörébe tartozik. [...]*".

d. Azonos ténybeli és jogi alapokon álló ellentétes ítélet

Az Indítványozó a Vezetékekkel egy időben egy gázkutat is létesített. Az gázkút vonatkozásában az elsőfokú hatóság határozatában szintén az eredeti állapot helyreállítására kötelezte az Indítványozót, mely határozatában rögzített tényállás és jogi okfejtés teljesen azonos az Elsőfokú Hatósági Döntésekkel. Ezt követően az Indítványozó fellebbezése, majd bírósági felülvizsgálati kérelme alapján a Másodfokú Hatósági Döntésekkel és a Bírósági Ítélettel szövegszerűen is megegyező másodfokú közigazgatási határozat és bírósági ítélet született.

Az Indítványozó a bíróság ítélete ellen szintén felülvizsgálati eljárást kezdeményezett. A Kúria előtt Kfv. II. 37.634/2015 szám alatt folyamatban volt felülvizsgálati eljárásban 2016. március 16. napján hozott ítéletében a Kúria az Indítványozó felülvizsgálati kérelmét alaposnak találta és ezért hatályon kívül helyezte mind a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét az első és másodfokú közigazgatási határozatokra is kiterjedően és az első fokon eljáró Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Erdészeti Igazgatóságát új eljárás lefolytatására kötelezte.

[REDACTED]
[REDACTED]
Hungary
[REDACTED]

A Kúria e felülvizsgálati eljárásában meghozott ítélet írásban jelenleg még nem áll rendelkezésre, de annak kézhezvételét követően benyújtjuk a t. Alkotmánybírósághoz.

A Kúria szóbeli indoklása szerint azáltal, hogy az Indítványozót bányaszolgalmi jog illeti meg a gázkút elhelyezésére igénybe vett ingatlanon az elsőfokú hatóság eljárása során köteles ezt a körülményre is kiterjedő vizsgálatot folytatni és értékelni a döntésének meghozatala során.

A Kúria ezen ítéletével az a helyzet állt elő, hogy az Indítványozó azonos jogi megítélésű ténybeli helyzetben egymással ellentétes magatartást köteles tanúsítani. Ezen túlmenően az Indítványozó számára tisztázatlan, hogy tevékenységének jövőbeli gyakorlása körében létesítendő további gázkutak és gázvezetékek létesítésekor a vonatkozó jogszabályi előírásoknak miként feleljen meg.

3. A jogbiztonság sérelme

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése rögzíti a jogállamiság alkotmányos követelményét, amelynek szerves részét alkotja a jogbiztonság követelménye.

Az alkotmánybírósági gyakorlat értelmében a bírói szervekkel szemben támasztott követelmény a jogbiztonság érvényre juttatása.

A 35/1991. (VI. 20.) AB határozat szerint "*A törvényhozás valamely, az Alkotmány sérelmét nem jelentő hibáját általában jogalkalmazói jogszabály értelmezéssel kell feloldani, mert a jogalkalmazás hivatott eldönteni, hogy a konkrét jogviszonyokban az ellentétet (látszólagos ellentétet) hordozó rendelkezések közül melyik törvényhely alkalmazásával kell eljárni*". A 13/2013. (VI. 17.) AB határozat rámutatott, hogy a bíróságoknak e körben "*a már meghozott elvi jellegű döntéseknek, illetve az egymással ellentétes elvi alapokon nyugvó jogerős határozatoknak a bírósági vezetők általi folyamatos figyelemmel kísérése és naprakész nyilvántartása a jogegységi eljáráshoz, a jogegységi határozatok meghozatalához, végső soron az egységes és kiszámítható bírósági joggyakorlat kialakításához szükséges; ezen keresztül pedig hozzájárul a jogbiztonság és a törvény előtti egyenlőség alkotmányos alapelveinek érvényesüléséhez.*"

Jelen esetben a Kúria feladat lett volna, hogy a jogvitában felmerült jogértelmezési kérdést az Indítványozó számára feloldja érvényre juttatva ezzel a jogbiztonság követelményét. Azonban a Kúria azáltal, hogy egymásnak ellentmondó jogértelmezést fogadott el az azonos jogi helyzetben, elmulasztotta e kötelezettségét, amely az Indítványozó tulajdonhoz való jogának sérelmét eredményezte.

Maga a Kúria is rávilágított K-H-KJ-2014-318. számú határozatában, hogy ugyanazon bíróság által végzett kétféle, de egymással teljesen ellentétes értelmezés. Ez a bírósági gyakorlat számúzi a jogalkalmazásból a jogbiztonságot, amely a jogszabályok kiszámítható értelmezésében is megtestesül, illetve konkrétan is sérti a tisztességes eljárásnak a Pp. 2. § (1) bekezdésében írt követelményét, továbbá az 1993. évi XXXI. tv.-nyel kihirdetett, az Emberi jogok és az alapvető szabadsági jogok védelméről szóló Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. pontjában foglaltakat.

4. Az Indítványozó közvetlen érintettsége és az eljárás megindításának indokai, a jogorvoslati lehetőség kizártsága

Az Indítványozó, mint felperes a felülvizsgálati eljárás alanya volt, amely, arra tekintettel, hogy az Ítélet eredményeként Bányaszolgalmi Jogát annak tartalmának és terjedelmének megfelelően nem képes gyakorolni, megalapozza a közvetlen érintettségét és ezáltal indítványozói jogosultságát.

Az eljárás megindításának indokaként a Bányaszolgalmi Jog korlátozásmentes gyakorolhatóságának a biztosítása, a vonatkozó jogszabályi rendelkezések között tapasztalható ellentmondás feloldása szolgál.

A felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslat, mely eljárásban a Kúria által meghozott határozat ellen nem biztosított további jogorvoslat. A jogorvoslat kizártságára tekintettel az Abtv. 27. § (b) pontja szerinti feltétel teljesül.

Az Indítványozót ért alapjogi sérelem lényege, hogy az Ítélet elmulasztva a Bányaszolgalmi Jog tartalmának vizsgálatát olyan megszorító módon értelmezte az Evt. rendelkezéseit, hogy az aránytalanul korlátozza az Indítványozó tulajdonjog védelméhez kapcsolódó az ingatlanokon fennálló korlátozott dologi jogát.

IV. Az Ítélet Alaptörvény-ellenességének részletes indokolása

Az ítélező bíróságnak a jogi normákban testet öltő absztrakt tényállást kell a konkrét, az adott perben feltárt tényállásra alkalmazni.

Az Ítélet által elbírált jogvita eldöntésének alapját annak a kérdésnek az eldöntése képezi, hogy az erdő igénybevétele kizárólag az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény ("Evt.") VIII. fejezetében (Az erdő igénybevétele és megosztása) foglalt rendelkezések vagy egyéb jogszabályban meghatározott jogcím alapján is lehetséges.

Az Evt. indokolása szerint a VIII. fejezet (Az erdő igénybevétele és megosztása) alapfogalmi szinten határozza meg az igénybevétel különböző

eseteit, tartalmazza az eljárásrend szabályait. Alapvető célja a szabályozásnak az, hogy elősegítse már meglévő erdőterületeinek védelmét. Azaz a rendelkezések célja összhangban az Evt. 1. §-val az erdővagyon védelme.

Az Evt. 77. §-a az erdő igénybevételének négy esetét ismeri: (i) mezőgazdasági művelésbe vonás, (ii) termelésből kivonás, (iii) időleges igénybevétel és (iv) rendeltetésszerű használatot akadályozó igénybevétel. Ezekben az esetekben az erdő igénybevétele az erdészeti hatóság előzetes engedélyéhez kötött az Evt. 78. § (2) bekezdése szerint, azaz az erdő az erdészeti hatóság engedélyében meghatározott időtartam alatt és az engedélyben meghatározott módon és tartalommal használható. Az engedélyes tehát az erdészeti hatóság engedélye alapján válik jogosulttá az erdő használatára, szerez igénybevételi jogot.

E kérdés megítélésénél azonban elhanyagolhatatlan az Indítványozót megillető Bányaszolgalmi Jog tartalmának tisztázása.

A Bt. 38. § (1) bekezdése tūrési kötelezettséget ró az ingatlan tulajdonosára (kezelőjére, használójára), míg az (5) bekezdés alapján a szolgalm jogosultja jogosult a tevékenység végzéséhez szükséges mértékben az ingatlan igénybevételére.

Annak eldöntésekor, hogy az adott ingatlan esetében szükséges -e az Evt. 77. §-a szerinti valamely engedély, nem hagyható figyelmen kívül, hogy az Evt. 6. § (1) bekezdésében foglalt erdő fogalom alapján az ingatlan és a rajta álló erdő nem tekinthető azonosnak, mivel az Evt. rendszerében az ingatlanon elhelyezkedő faállomány értendő erdő alatt és nem maga az ingatlan-nyilvántartásban önálló ingatlanként nyilvántartott terület.

Az Evt. szabályozási koncepciójának központi eleme a faállomány védelme, kezelése és fenntartása, ezért az Evt. VIII. fejezete (Az erdő igénybevétele és megosztása) alkalmazásakor az erdő igénybevétele alatt a faállomány viszonylatában kell vizsgálni az igénybevételt és nem azon ingatlan viszonylatában, amelyen faállomány, vagyis az Evt. 6. § (1) bekezdése szerinti erdő elhelyezkedik, ugyanis az ingatlan igénybe vehető oly módon is, amely magára az erdőt nem érinti. Ilyen tipikus eset például az ingatlan felszíne alatt elhelyezett vezetékek, amelyek a létesítésüket követően az ingatlan felszínén elhelyezkedő elemeket, illetve az ingatlan alkotórészeit és tartozékaira nincs kihatással.

Következésképpen az Evt. 77. §-a szerinti engedélyek esetében az engedélyes kizárólag az erdő igénybevételére válik jogosulttá, viszont az erdő fekvése szerinti ingatlan használatára nem, ezért az ingatlan esetében az ingatlan használatának jogcíme az engedélyes és az ingatlan tulajdonosa közötti viszonyrendszerben vizsgálandó, vagyis az engedélyesnek az erdő engedélyezett igénybevételéhez szükséges rendelkezni az ingatlan

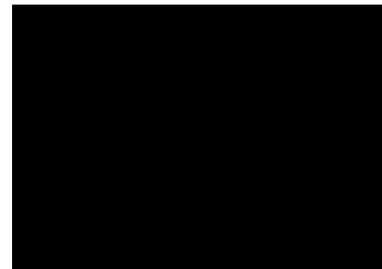

tulajdonosától származó, az ingatlan használatára feljogosító jogcímmel is, ahhoz, hogy az Evt. 77.-a szerinti engedélyezett igénybevételt gyakorolni tudja. Ezt az értelmezést teszi egyértelművé az Evt. 79. § (3) bekezdése, amely előírja, hogy *"Az erdő igénybevétele iránti kérelemhez csatolni kell a tulajdonos hozzájárulását, vagy az igénybevétel céljára, más jogcímen fennálló rendelkezési jogot igazoló okiratot."* E rendelkezés értelmében az erdő igénybevételét kérelmezőnek igazolnia kell az erdészeti hatóság felé az erdő fekvése szerinti ingatlan tulajdonosától, vagy más rendelkezésre jogosultjától származó felhatalmazást az ingatlan használatára.

A jogi megítélés viszont változik abban az esetben, amikor valaki az ingatlan egészére, mint jogi egységre szerez korlátolt dologi jogot. Ekkor ugyanis az ingatlan igénybevételére valamely korlátolt dologi jog alapján jogosult nem pusztán az ingatlan felszínét veheti igénybe, hanem az ingatlanon elhelyezkedő valamennyi elemeket, az ingatlan alkotórészeit és tartozékait is egyaránt. Tekintettel arra, hogy az erdő az elhelyezkedése szerinti ingatlan jogi sorsát osztja, ezért az ingatlan igénybevételére valamely korlátolt dologi jog alapján jogosult az igénybevétel jogcíme alapján és annak tartalma szerint jogosult, az ingatlan tulajdonosa pedig az igénybevételt tűrni köteles.

Ezt az értelmezést támasztja alá az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény végrehajtásáról 153/2009. (XI. 13.) FVM rendelet ("Evt. Vhr.") 54. § (1) c) pontja, mely szerint *"az Evt. 79. § (3) bekezdés alkalmazásában az igénybevétellel érintett ingatlan tulajdonosának (tulajdonosainak) és az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyonkezelői, földhasználati, haszonélvezeti, használati jog, valamint teher jogosultjának (jogosultjainak) közokiratba, vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt, az igénybevételhez való hozzájárulását, vagy az igénybevétel céljára vonatkozó, más jogcímen fennálló rendelkezési jogot igazoló okiratot,"*. Mivel a Bányászolgalmi Jog az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett teher az Ingatlanon, ezért abban az esetben, ha valaki az Evt. 77. §-a alapján az erdő igénybevételét kérelmezné, akkor annak engedélyezéséhez szükség volna az Ingatlan tulajdonosának hozzájárulásán túl az Indítványozó, mint a Bányászolgalmi Jog jogosultjának hozzájárulására is, ami jól tükrözi az erdők Evt. szerinti és az ingatlanok Ptk. - Bt. szerinti igénybevétele szerinti viszonyrendszert és a kettő közötti különbségtételt.

Jelen esetben az erdő igénybevétele szempontjából ezért megállapítható, hogy az Indítványozó a Bányászolgalmi Jog alapján, a Bt.-ben foglaltak szerint jogosult a GET és a Bt. által a Felperes vonatkozásában támasztott kötelező jogszabályi előírásoknak való megfelelés érdekében az Ingatlant és a rajta elhelyezkedő erdőt igénybe venni az általa tulajdonolt és üzemeltett gázvezetékek elhelyezésére, használatára és a fenntartásához szükséges

ellenőrző, javítási és egyéb munkálatok elvégzésére és intézkedések megtételére, amit az Ingatlan tulajdonosa tűrni köteles.

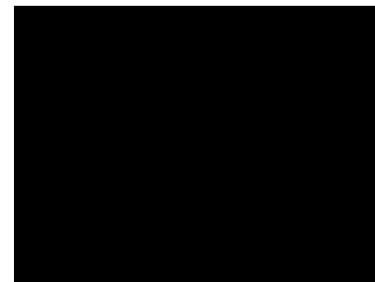
Az Indítványozó jogosultságának további bizonyítéka, hogy a Bt. 32. § (3) bekezdésében és a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény végrehajtásáról szóló 203/1998. (XII. 19.) Korm. rendelet ("Bt. Vhr.") 19/A. § (2) bekezdésében foglalt azon jogszabályi előírás, mely szerint tilos növényzetet (fát) ültetni, illetve fák, valamint a létesítmények, vezetékek épségét veszélyeztető egyéb növények ültetése. A jogszabályi megfelelés érdekében Indítványozó köteles a vezetékek biztonsági övezetében az erdő eltávolításáról gondoskodni, ami a Bányászolgalmi Jog oldaláról nézve felhatalmazza az Indítványozót az erdőnek a biztonsági övezet fenntartása céljából való igénybevitelére, mely igénybevétel nem igényli az Evt. 77. §-a szerint az erdő igénybevétele valamely módjának erdészeti hatósági engedélyezését.

Amennyiben elfogadnánk, hogy az Evt. alapján engedély megszerzése is szükséges a Bányászolgalmi Jog alapításán túl, az magában hordozza annak a lehetőségét, hogy a Bt. alapján a bányahatóság mint ingatlanügyi hatóság által közigazgatási határozatban létrehozott közérdekű szolgalmi jog gyakorlása ellehetetlenülhet, abban az esetben, ha az erdészeti hatóság az engedély kiadását megtagadja.

Jelen esetben sem más a helyzet, mivel az erdészeti hatóság az Evt. rendelkezése alapján a Bányászolgalmi Jog gyakorolhatóságát vonja el akkor, amikor a Bányászolgalmi Jog alapján létesített Vezetékek elbontásának kötelezettségét írta elő az erdő helyreállításának előírásával határozatában. Azaz, az Elsőfokú hatósági Döntésekben előírt helyreállítási kötelezettség a Bányászolgalmi Jog korlátozását jelenti és így az Indítványozó Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogát korlátozza.

Az Alkotmánybíróság által az 64/1993. (XII. 22.) AB határozatában a tulajdonhoz való alapjog korlátozhatósága tekintetében adott értelmezésnek megfelelően a tulajdonhoz való jog korlátozásához szükséges közérdeken túl nincs olyan ellentételezés, ami az értékgarancia követelményének megfelelne. Vagyis jelen esetben a Bányászolgalmi Jog értékének biztosítása hiányzik, ezért a tulajdon alkotmányos garanciájának határán túli korlátozást jelent az Evt. rendelkezéseinek alkalmazása.

Ezen túlmenően a Bányászolgalmi Jog megléte az Indítványozó tevékenységének az alapja, amely hiányában az általa folytatott földgáztárolási tevékenység ellátására nem jogosult. Következésképpen a Bányászolgalmi Jog korlátozása a tevékenységének gyakorolhatóságára van kihatással.

Mivel sem a Bt., sem az Evt. nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, hogy az eljáró erdészeti hatóság, vagy a bányahatóság az eljárása során keresse meg a másikat szakhatóságként, ezért olyan normakollízió merült fel a jelen esetben, amelynek feloldására a Kúria lett volna hivatott.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése rögzíti, hogy "*Magyarország független, demokratikus jogállam*". Az Ítélet a tulajdonhoz való jog sérelmével összefüggésben több szempontból is sérti a jogbiztonság jogállamiságból fakadó követelményét.

Az Alkotmánybíróság a 9/1992. (I. 30.) AB határozatban kimondta, hogy "*a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság*." Ugyanebben a határozatában az Alkotmánybíróság azt is kimondta, hogy "*A jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előre láthatóak legyenek a norma címzettjei számára*."

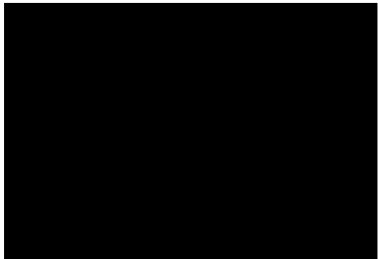
Ezt erősíti meg az Alkotmánybíróság 11/1992. (III. 5.) számon hozott határozata, amely rögzíti, hogy "*a jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan világos és egyértelmű fogalmazását, hogy mindenki, akit érint, tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntését és magatartását, s számolni tudjon a jogkövetkezményekkel. Ideértendő az is, hogy ki lehessen számítani a jogszabály szerint eljáró más jogalanyok és állami szervek magatartását*."

Tekintettel arra, hogy a bíróságok és így a Kúria elé állított alkotmányos követelmény a 3. pontban ismertettek szerint a jogszabályi rendelkezések között tapasztalható ellentmondás feloldása, ennek elmulasztásával **az Indítványozónak sérült a tulajdonhoz való joga, mivel a Vezetékek elbontásával jelentős és helyre nem állítható érdeksérelem következik be az Indítványozó oldalán.**

A Kúria az Indítványozót abba a helyzetbe hozta, hogy a bányahatóság közigazgatási határozata és az erdészeti hatóság határozatai által előírt ellentétes tartalmú kötelezettségek teljesítésére köteles.

Az Indítványozó az Elsőfokú Hatósági Döntésekben előírt kötelezettség teljesítésével megszegné a GET és a Bt. által rá, mint földgáztárolói engedélyesre előírt jogszabályi kötelezettségeit, ami további hatósági eljárásokat és a GET 119. §-ában foglalt jogkövetkezmények alkalmazásával járna, amely jelentős érdeksérelem okoz az Indítványozónak.

A jogbiztonság és ezáltal a jogállamiság nélkülözhetetlen feltétele a törvény előtti egyenlőség, amelyet az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése biztosít. A törvény előtti egyenlőség azt jelenti, hogy a törvényeknek azonosnak kell

lennie mindenki számára. A törvény előtti egyenlőség szükséges feltétele a jogalkalmazás egysége. A jogalkalmazás egysége azt jelenti, hogy azonos jogi kérdéseket a bíróságok azonos módon döntenek el.

A fentiekkel ellentétesen az Ítélet súlyosan sérti a jogalkalmazás egységének és a törvény előtti egyenlőség követelményét, mivel az Ítélet fentiekben hivatkozott megállapításai ellentétesek a Kúria gázutak vonatkozásában hozott határozatával.

A fentebb leírtakból következően az Ítélet a jogbiztonság és a törvény előtti egyenlőség elvébe ütköző módon az Indítványozó tulajdonhoz való jogát, aránytalanul korlátozta azzal, hogy **az Ítélet tartalmában az Indítványozót arra kötelezi, hogy a Bányászolgalmi Joga alapján az ingatlanokon jogszerűen elhelyezett Vezetékeket bontsa el**, ami miatt az Ítélet alaptörvény-ellenes és a megsemmisítésének van helye.

V. Nyilatkozatok

A jelen alkotmányjogi panasz indítvány által érintett ügyben a felülvizsgálati eljárás már lezárult, az indítvány a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által hozott Ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozik.

Az Indítványozó nem kezdeményezett perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében), mivel arra a Pp. alapján nincs lehetősége.

Az Indítványozó az Abtv. 52.§ (5) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 56. § (1) bekezdésére figyelemmel a 2. sz. mellékletben csatolt jognyilatkozatban nyilatkozik az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatósága kérdésében.

Kérjük, hogy a t. Alkotmánybíróság az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján szíveskedjék felhívni az első fokon eljáró bíróságot a kifogásolt Ítélet végrehajtásának a felfüggesztésére.

Amennyiben a t. Alkotmánybíróság további iratok csatolását tartja szükségesnek, azt felhívásra rendelkezésre bocsátjuk.

Budapest, 2016. április 1.

Tisztelettel:

 Zrt.
képv:

Mellékletek:

1. sz. melléklet:	Ügyvédi meghatalmazás
2. sz. melléklet:	Adatkezelésre vonatkozó jognyilatkozat
3. sz. melléklet:	A Kfv.III.37.633/2015/5. sz. Ítélete
4. sz. melléklet:	A 4.K.27.400/2014/9. sz. jogerős ítélet
5. sz. melléklet:	Az Indítványozó felülvizsgálati kérelme
6. sz. melléklet:	A Kfv. II. 37.634/2015 számon folytatott eljárásban hozott ítélet (később benyújtandó)